

Voor een **kansrijke**
generatie in Almere

GGZ

Wat was de situatie?

Betreft een jonge vrouw (28 jaar), die met 30 weken zwangerschap zich aanmeldt bij ons. Het betreft een her-aanmelding (via huisarts en contact met eerdere behandelaar) van angst en depressieve klachten, waar ze 2 jaar eerder behandeling bij ons voor had gekregen. Deze angst en depressieve klachten kwamen terug in de zwangerschap en ik weet eerlijk gezegd niet of ze dit met haar verloskundige heeft besproken of dat ze het zelf heeft bedacht.

Wat heb jij gedaan?

Ik heb haar direct aangenomen, om wachtlijst heen, want volwassenen WL was 5 maanden, geloof ik.

Belangrijk aandachtspunt als signalering: Vrouwen die eerder ooit depressieve episodes hebben doorgemaakt, hebben verhoogde kans op een PPD, waarvan vaak al tijdens de zwangerschap de 1e signalen zichtbaar zijn. Deze mevrouw heeft het bij zichzelf gesignaleerd, ze is hoogopgeleid, met een partner in de medische hoek.

Wat was het resultaat?

Behandeling was gericht op: hoe kijk je aan tegen de bevalling? Hoe kijk je aan tegen de tijd na de geboorte, wat zijn je fantasieën over (gezamenlijk) ouderschap, wat heeft dat voor effect op je huidig welbevinden. Dit riep vooral veel angst op. Ze had een helder plan, was bekend bij de POP-poli, had hier een goed gevoel over en ging vol vertrouwen de laatste periode in.

Toen had ze de pech, dat ze in het ziekenhuis belandde met 32 weken, met diagnose (dreigende) pre-eclampsie. Vanaf dat moment liep spanning op, maar ze hield vertrouwen in de begeleiding die er was, POP-poli en mijn hulp.

Ze mocht weer naar huis, ik heb elke week een huisbezoek gedaan, met gesprekken over mentale gestel, bevalling en aanstaand ouderschap. Met 36 weken is ze met spoed in het ziekenhuis terecht gekomen, er was geen plek voor de baby, wel voor de moeder. Daarmee is ze naar het Tergooi gegaan, waar de communicatie voor haar en met haar niet goed was. Bevalling was heftig, kindje is hiermee net prematuur geboren, met een vacuümverlossing vanwege een aangezichtsligging. Na 2 dagen vond men dat ze wel naar huis mocht, waarbij forse paniek naar boven kwam.

Hierin communicatie gehad met de afdeling, dat dat voor dit moment niet verantwoord zou zijn, vanwege de mentale en fysieke situatie van deze moeder (ze kon nog niet zelfstandig naar het toilet). Hier is naar geluisterd, maar situatie was verre van zorgzaam voor haar. Ze noemt, dat ze in de bezemkast heeft geslapen.

Kindje heeft nog langere tijd geel gezien, viel te veel af na de geboorte en worsteling met eigen mentale situatie bleef.

Kindje is nu 6,5 maand, ik blijf haar nog behandelen, omdat ze naar mijn inschatting niet uit de gevarezone is vwb postpartumdepressie, Hier kunnen we het over hebben en monitoren we haar angstige en depressieve gevoelens.

Behandeling: EMDR-behandeling, stilstaan bij ouderschap en autonomie, rolverschuiving, thema's van Motherhood constellation. Partner staat wat aan de zijlijn vanwege zijn werk, maar die gaat de komende periode meekomen. Kindje ontwikkelt zich goed.